

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417011374
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5417011374.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. júla 2018, sťažnosť odsúdeného I. Y. proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 9Nt/11/2017-56 zo dňa 26.4.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Dolný Kubín postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného I. Y. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/41/2013 zo dňa 24.3.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/84/2015 zo dňa 9.7.2015, právoplatným dňa 9.7.2015.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne :

Odsúdený I. Y. žiadal povoliť obnovu konania z dôvodu, že sa domáha zmeny právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý bol v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9T/41/2013 právoplatne odsúdený. Skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., nakoľko tento spáchal vlámaním. Podľa jeho názoru by však skutok mal byť správne právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 až ods. 3 Tr. zák. V zmysle pokynu Generálnej prokuratúry SR č. IV/1 Spr. 8/16/1000-23 sa prípady krádeží spáchaných vlámaním posudzujú ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. Takýto pokyn generálna prokuratúra vydala za účelom zjednotenia postupu orgánov činných v trestnom konaní v prípade trestných činov krádeží spáchaných vlámaním. K jeho odsúdeniu však došlo ešte pred vydaním tohto pokynu, pričom trestnosť činu sa má posudzovať podľa zákona platného v čase spáchania skutku, t.j. v roku 2011. Navyše použitie osobitného kvalifikačného pojmu „závažnejším spôsobom konania - vlámaním“ má byť v prípade ním spáchaného skutku vylúčené, keďže vlámanie je znakom základnej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., a teda skutok mal byť správne právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Vo veci pôvodne rozhodujúci súd sa odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe, čím došlo k porušeniu princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, navyše predmetné rozhodnutie v tomto smere ani nebolo dostatočne odôvodnené.

Na základe dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Odsúdený povolenie obnovy konania žiada z dôvodu zmeny právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý bol právoplatne uznaný vinným, keď zastáva názor, že jeho protiprávne konanie nemá byť právne kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., ale správne ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. V konaní o povolenie obnovy konania však v zásade neplatí revízný princíp, podľa ktorého by bol súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený skúmať správnosť jednotlivých výrokov namietaného právoplatného rozhodnutia. Účelom obnovy konania je

odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolenie obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Dôkazom súdu skôr neznámym sa rozumie najmä taký dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní vôbec, prípadne s iným obsahom. V konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní. Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za také nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to dokonca aj vtedy, keď sa súd prípadne s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylí pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil, alebo ich vzhľadom na dôkaznú situáciu vôbec nevykonal. Skúmajú sa teda nedostatky v skutkových zisteniach, nie nedostatky spočívajúce v právnom posúdení zisteného skutku alebo v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Vzhľadom na uvedené možno potom konštatovať, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení odsúdený I. Y. priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť. Podanú sťažnosť následne odôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 4.6.2018, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 4.6.2018.

S rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania, sa nestotožňuje. Sudca, ktorý napádaný právoplatný rozsudok vydal, sa v súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. odchytil od ustálenej rozhodovacej praxe. Až do vydania pokynu generálnej prokuratúry v roku 2016, ktorým sa zjednotil postup orgánov činných v trestnom konaní, a to tak, že prípadné krádeže vlámaním so spôsobením škody vyššej ako 266,-Eur, je nutné kvalifikovať podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., boli všetky trestné činy krádeže spáchané vlámaním posudzované podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Použitie osobitného kvalifikačného pojmu „závažnejším spôsobom konania vo forme vlámania“ by malo byť v danom prípade vylúčené, nakoľko ide o znak skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého zákonného ustanovenia, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Nakoľko jeho protiprávne konanie bolo v rámci právoplatného rozsudku v pôvodnom konaní v rozpore s dovtedy existujúcou súdnou praxou právne posúdené ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a nie ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., došlo k porušeniu princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a tým i k porušeniu základnej zásady a princípu právneho štátu a to zásady právnej istoty. Podľa tejto zásady každý môže legitímne očakávať, že podobná situácia bude rozhodnutá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a spravodlivo. Ak súd vo veci rozhodol odlišne od dovtedy ustálenej súdnej praxe, mal svoje rozhodnutie dôkladne a presvedčivo odôvodniť. V napádanom právoplatnom rozsudku však takéto odôvodnenie absentuje. Osoba, o ktorej skutku súd rozhoduje, očakáva, že jej konanie bude posudzované rovnako, obdobne, ako konanie osoby, o ktorej konaní už v podobnom prípade rozhodnuté bolo. Takýto prístup očakával aj v jeho prípade, avšak konečné rozhodnutie bolo úplne iné. Napádaný právoplatný rozsudok považuje za arbitrárny, navyše nedostatočne zdôvodnený, keď súd k jednoznačnému záveru ohľadne právnej kvalifikácie skutku dospel bez akéhokoľvek vysvetlenia, či zdôvodnenia, a to tej najzávažnejšej skutočnosti.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák., trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V čase spáchania činu, v roku 2011, teda pred vydaním už spomínaného pokynu generálnej prokuratúry (ktoré však nie je záväzná a je len usmernením), nebolo možné spáchanie trestného činu krádeže vlámaním posudzovať podľa § 212 ods. 4 písm. b) Tr. zák., nakoľko použitie osobitného kvalifikačného pojmu „závažnejším spôsobom konania vo forme vlámania“, by malo byť vylúčené, nakoľko ide o znak základnej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Aj napriek tomu, že jeden návrh na povolenie obnovy konania podal ešte v roku 2016 (konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9Nt/14/2016), vtedy neuvádzal pokyn Generálnej prokuratúry. Nová skutočnosť, a to pokyn generálnej prokuratúry bol vydaný až v roku 2016. Preto má za to, že po vydaní rozhodnutia sa objavila nová skutočnosť, ktorá zjednotila postup, ako kvalifikovať trestné činy krádeže vlámaním, a to podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. Napádaný právoplatný rozsudok bol v jeho trestnej veci vydaný pred rokom 2016, malo byť preto rozhodnuté podľa dovtedy ustálenej súdnej praxe a jeho protiprávne konanie malo byť správne právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012, podľa ktorého v prípade trestného činu krádeže je objektom ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je cudzia vec. Z uvedeného možno vyvodíť, že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. Pri trestnom čine krádeže podľa § 212 Tr. zák. nie je potom možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j) Tr. zák. Osobitný kvalifikačný pojem podľa uvedeného ustanovenia by bolo možné aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. zásahu do ich telesnej integrity, nakoľko v takomto prípade by bol predmetom útoku človek.

Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že v danom prípade vyšli najavo nové skutočnosti, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o treste (novou skutočnosťou je pokyn Generálnej prokuratúry SR z roku 2016 týkajúci sa právnej kvalifikácie skutkov krádeží spáchaných vlámaním). Pri zohľadnení všetkých okolností a uvádzaných skutočností je možné účel trestu dosiahnuť aj miernejším trestom, než ako bol uložený napádaným právoplatným rozsudkom.

Z týchto dôvodov žiada, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9T/41/2013.

Odsúdený I. Y. podanú sťažnosť zdôvodnil aj sám písomným podaním zo dňa 28.5.2018, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 31.5.2018.

Článok 14 Dohovoru o ľudských právach a následne súvisiace články Charty základných práv Európskej únie, ktoré sa Slovenská republika podpísom a ratifikáciou zaviazala dodržiavať nielen de jure, ale aj de facto, zakladajú užívanie práv a slobôd garantovaných týmito listinami bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode alebo postavení. Ak pôvodne vo veci rozhodujúci sudca JUDr. Stieranka v jeho prípade rozhodoval podľa jedného právneho predpisu a po istom čase v obdobnom prípade rozhodol vo veci E. B. podľa druhého právneho predpisu, je zjavné, že slovenské súdy konajú v rozpore s medzinárodnými záväzkami, ktorými je Slovenská republika viazaná, a to zjavne úmyselne. Orgány verejnej moci sú povinné konať v prípade porušenia práv a právom chránených záujmov z úradnej povinnosti. V jeho prípade sa domáha práva rovnakého zaobchádzania, a to mu je neustále odmietané. Potom je bezpredmetné, aby sa tvrdilo, že rozhodovanie súdu je podľa práva a spravodlivosti.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného I. Y. nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného I. Y., vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 9Nt/11/2017, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Nadriadený súd v posudzovanom prípade zdôrazňuje nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo súd prvého stupňa dôsledne rešpektoval.

Výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného I. Y. na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takémuto rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je dostatočné a presvedčivé.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 9T/41/2013-1204 zo dňa 24.3.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 3To/84/2015-1252 zo dňa 9.7.2015, právoplatným dňa 9.7.2015, bol obžalovaný I. Y. uznaný vinným v bode 1) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., v bode 2) zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e), písm. j) Tr. zák., z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3), 4) z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák., sčasti v bode 4) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o vine ohľadne skutku pod bodom 2) rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/49/2012 zo dňa 26.10.2012, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v zrušenom výroku o vine svoj podklad. Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/49/2012 zo dňa 17.9.2014 a rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 29T/69/2012 zo dňa 22.8.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky a podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu.

V trestnej veci odsúdeného I. Y. už raz bolo rozhodované o jeho návrhu na povolenie obnovy konania a to tak, že uznesením Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9Nt/14/2016 zo dňa 1.12.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Tos/38/2017 zo dňa 21.6.2017 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnutý. Odsúdený sa v prípade tohto predchádzajúceho návrhu na povolenie obnovy konania domáhal povolenia obnovy konania z iných dôvodov ako v tomto konaní. Teda v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na odmietnutie návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu opakovania tých istých skutočností pre povolenie obnovy konania a súd prvého stupňa postupoval správne, keď o návrhu odsúdeného konal na verejnom zasadnutí a o tomto aj meritórne rozhodol. Odsúdený v tejto veci podal aj dovolanie, ktoré mu bolo uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Tdo/5/2017 zo dňa 19.4.2017 zamietnuté podľa § 382 písm. c) Tr. por. V odôvodnení uznesenia dovolací súd konštatoval, že popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá aj právny záver vyjadrený v posúdení jeho konania ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (bod 1) rozsudku), ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e), písm. j) Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. (bod 2) rozsudku) a ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (body 3), 4) rozsudku). Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaných ustanovení odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označených trestných činov.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Prvostupňový súd sa v predmetnom konaní dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by podľa mienky odsúdeného mohli zakladať dôvody pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil, pričom krajský súd sa stotožňuje s presvedčivým odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň odkazuje.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho obhajobných tvrdení, na ktoré poukazoval pred prvostupňovým súdom v rámci konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Odsúdený v danom prípade povolenie obnovy konania žiadal z dôvodu zmeny právnej kvalifikácie a v tejto súvislosti ako na novú skutočnosť poukazuje na pokyn generálnej prokuratúry, ktorý bol vydaný až po spáchaní skutku jeho osobou a po jeho odsúdení. Vzhľadom na takýto odsúdeným uvádzaný dôvod pre povolenie obnovy konania, aj krajský súd považuje za potrebné osobitne dať odsúdenému do pozornosti, že ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. stanovuje podmienky povolenia obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov s k u t k o v ý c h zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Tieto podmienky sa však netýkajú právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe, teda v konaní o povolenie obnovy konania nie je prípustné preskúmať správnosť a zákonnosť právoplatného rozhodnutia vo vzťahu ku ktorému sa odsúdený domáha povolenia obnovy konania. Ak odsúdený v danom prípade žiada povoliť obnovu konania z dôvodu podľa neho nesprávnej právnej kvalifikácie jeho trestnej činnosti a ako novú skutočnosť pre povolenie obnovy konania uvádza pokyn Generálnej prokuratúry SR, uvedené v zmysle vyššie uvedeného výkladu nenapĺňa zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ sa odsúdený v jeho prípade domáha aplikácie ustanovenia § 2 ods.1 Tr. zák., v tejto súvislosti krajský súd totožne so súdom prvého stupňa poznamenáva, že ustanovenie § 212 Tr. zák. platí bez zmeny v rovnakom znení od začiatku účinnosti Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., za účinnosti ktorého odsúdený trestnú činnosť spáchal.

Krajský súd záverom konštatuje, že prvostupňový súd sa dôsledne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré odsúdený I. Y. iadal povoliť obnovu konania, presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil nedôvodnosť návrhu odsúdeného. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného I. Y. na povolenie obnovy konania.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd, odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.